

Історія Олени Абдулаєвої - учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Творчиня змін та можливостей»

Олена Абдулаєва народилася 1 грудня 1981 року у Великій Новосілці. Дитинство, школа, перші мрії – усе пов'язане з цим рідним містечком. Далі були роки навчання й три здобуті вищі освіти: філологічна, юридична та психологічна. Вона завжди прагнула знати більше, щоб віддавати людям ще більше.

З 1998 по 2003 роки навчалася у Маріупольському гуманітарному інституті Донецького національного університету за спеціальністю «Мова та література, новогрецька, англійська». Після закінчення університету працювала секретарем-перекладачем у Федерації грецьких товариств України.

З 2004 року по 2008 рік навчалася у Маріупольському державному університеті за спеціальністю «Правознавство». Понад десять років працювала в митних органах. Але у 2017-му зробила крок, який здивував навіть найближчих, одягнула військову форму і вступила до лав Збройних Сил України. Олена служила в ТЦК та у військовій частині в Авдіївці, але наприкінці 2022 року звільнилася з військової служби. Сьогодні Олена має статус учасниці бойових дій та є ветераном АТО.

У 2022 році, після вимушеної евакуації, жінка завершила ще одне навчання за спеціальністю «Психологія». Це дало їй змогу працювати головним спеціалістом групи психологічної підтримки Шевченківського РТЦК та СП у Львові. Тепер вона активно допомагає родинам зниклих безвісти та загиблих військових, надає невідкладну психологічну допомогу діючим і колишнім військовослужбовцям та цивільним особам, а також підтримку людям, які опинилися в складних життєвих обставинах і всім, хто потребує теплового слова й професійної поради.

Але життя Олени — це не лише служба. Її душа завжди прагнула творчості. Майже все своє життя вона «малює голкою», вишиває хрестиком, гладдю, бісером. Вишивала у родині бабуся, вишиває мама. В руках Олени народжуються картини, сукні, сумки та аксесуари, що несуть у собі світло й енергію. Крім того, Олена пише вірші, готує смачні страви, виготовляє ляльок та солодкі букети. А вишиті роботи Олени стають лотами благодійних аукціонів для підтримки ЗСУ.

Ще одна велика любов — музика. Разом із мамою Софією та сином Сергієм Олена створила сімейний гурт «Сувенір». *“Мама грає на акордеоні, син — на електрогітарі, а я запалюю натовп із бубном”*, — описує розподілення партій Олена Абдулаєва. Під час війни музика набула для родини іншого сенсу, ще вагомішого. Вона стала підтримкою і нагадуванням про культурне коріння.

Їхній сімейний гурт гідно представляє Великоновосілківську громаду на обласних, всеукраїнських та міжнародних конкурсах і фестивалях, а також у благодійних концертах на підтримку ЗСУ. Кожна пісня — це подяка воїнам і надія для людей. Гурт «Сувенір» неодноразово ставав переможцем у різних конкурсах.

“Ми працюємо заради України, хочемо, щоб про нас знали більше, щоб запрошували виступати. Найсильніший момент — це коли виходиш на сцену, а люди вже з перших акордів починають плескати й підспівувати”, — ділиться жінка. Про Олену та її музичну родину часто виходять статті у інтернет-виданнях та на хвилях радіо.

Неодноразово жінка ставала лауреаткою та дипломантом поетичних конкурсів і фестивалів. Її поезія щира й відверта, вона торкається душі, бо народжується з власних переживань:

Минулого життя уламки...
Все скам'яніло у душі,
Ховаю сум у вишиванках,
Думки збираю у вірші,
А десь позаду рідна хата,
Завітний край, моя земля,
Тепер на спогади багата,
А ворог дім мій спопеля...
Не можу плакати, бо сльози
Перетворилися на лід,
І крига в серці, і морози
За мною ходять слід у слід.
Прийшла весна, все оживає,
І треба жити, далі йти,
А лютий місяць не пускає,
А треба знов себе знайти.
Я зможу все, все подолаю,
Як птиця Фенікс відроджусь,
Я тільки Господа благаю,
Дай Мир нам, Боже, я молюсь...

(Олена Абдулаєва)

Олена Абдулаєва — жінка, яка вміє поєднувати силу і ніжність, професіоналізм і творчість. Вона лікує душі словом, підтримує музикою, надихає вишивкою й ділиться теплом серця з усіма, хто цього потребує.